

mig at udtale ved Sagens 1ste Behand-
 ling, nemlig at det, som først og fremmest
 maatte skee, var, at Monopolet for Kjøbstæ-
 dernes Brandforsikring blev hævet. Det høie
 Thing nebsatte et Udvalg, der kom til det Re-
 sultat, som den høitagtede Justitsminister til-
 traadte, at Monopolet for Kjøbstædernes Brand-
 forsikring burde hæves. Der sluttede sig for-
 resten til Udvalgets Betænkning forskjellige For-
 slag og Erindringer i andre Retninger angaa-
 ende Kjøbstædernes Brandforsikringsvæsen, og
 jeg kan ikke nære Tvivl om, at den høitagtede
 Justitsminister i det, som dengang passerede i
 Udvalget, og i det Hele i den Betænkning, som
 blev afgiven i Slutningen af nævnte Session,
 vil finde særlig kraftig Opfordring til i den Sam-
 ling af Rigsdagen, som vil finde Sted i Efter-
 aaret, at forelægge Forslag om Ordningen af
 Kjøbstædernes Brandforsikringsforhold, hvilke
 ganske vist fra mange Sider trænge til en Om-
 ordning. Af denne Grund tør jeg maastee
 henlede den ærede Forslagsstilleres Opmærksom-
 hed paa, at, naar der er skeet en saadan ind-
 trængende Opfordring til den høitagtede Ju-
 stitsminister om at faae en Omordning af
 Kjøbstædernes Brandforsikringsforhold tilveie-
 bragt, navnlig med Hensyn til Monopolet, og
 naar man ogsaa i Betænkningen er kommen
 ind paa Spørgsmaalet, om hvorvidt der kunde
 være Anledning til at lade frivillig Brandfor-
 sikring indtræde for Kjøbstæderne, vil Gjen-
 standen for dette Lovudkast, der alene angaaer
 Kjøbstæderne, i sin Afgjørelse hænge saa stærkt
 sammen med det Lovudkast, som jeg ganske vist
 haaber maa komme frem fra Justitsministeren
 i den Rigsdagsamling, som jeg nævnte, at
 det sikkert ikke vilde være heldigt, om vi nu
 vilde gjøre dette Lovudkast til Gjenstand for
 hyderligere Forhandling; jeg behøver ikke der-
 til at gjøre opmærksom paa, at vi vel ikke blive
 mange Dage samlede. Idet jeg saaledes anta-
 ger, at man gjør rettest i, navnlig af Hensyn
 til den Omordning, der maatte forestaae af
 Kjøbstædernes Brandforsikring, at lægge denne
 Sag i Regjeringens Haand, med det faste
 Haab, at det Fornødne vil blive foretaget fra
 dens Side, tillader jeg mig at henstille til den
 ærede Rigsdagsmand, om han ikke i Genhold
 til, hvad jeg saaledes har tilladt mig at an-

føre, maatte finde sig foranlediget til at tage
 Lovforslaget tilbage. Jeg troer, at han har
 gjort Alt, hvad der var det Unskelige, ved at
 bringe Forslaget frem og derved faa stærkt
 henlede Opmærksomheden paa Nødvendigheden
 af, at der bliver taget Bestemmelser i denne
 Retning; men det er min Overbeviisning, at
 han virkelig gjør Sagen en stor Tjeneste ved
 at være tilfreds med, hvad der nu foretages
 under 1ste Behandling, idet han derefter tager
 Lovforslaget tilbage.

Den fungerende Justitsminister:

Justitsministeren er desværre endnu ved Upaske-
 lighed forhindret fra at være tilstede her; jeg skal
 imidlertid ikke undlade at henlede hans særlige
 Opmærksomhed paa de Henstillinger, som den
 ærede sidste Taler har gjort. Som fungerende Ju-
 stitsminister kan jeg slutte mig til den Opfor-
 dring, den ærede Taler rettede til Forslagsstilleren om
 at tage Forslaget tilbage. Jeg troer, at For-
 slagsstilleren maa være tilfreds med, at Op-
 mærksomheden for dette Spørgsmaal er bleven
 vaakt, og det er min Mening, at et Lovforslag
 af den Bestaffenhed som det foreliggende van-
 sseligt vilde kunne blive til et endeligt Lovfor-
 slag. Hovedpunktet i Lovforslaget ligger selv-
 sølgelig i § 3, hvad den ærede sidste Taler
 gjorde opmærksom paa, og gaaer ud paa at
 paalægge Kjøbstædernes Brandforsikring For-
 pligtelse til at erstatte ikke forsikrede Gjenstande.
 Det vil være det høie Thing bekendt, at
 Spørgsmaalet om, hvorvidt, i Tilfælde af, at
 en Bygning af Hensyn til Slutningen af en
 Ildbrand nedrives, dette skal erstattes, var under
 Forhandling, da Brandpolitiloven for Landet,
 som udkom senere under 2den Marts 1861,
 var under Forhandling i Thinget. Dengang
 var der Spørgsmaal om, hvorvidt der burde
 gives Erstatning til de Eiendomsbesiddere, der
 lede Tab ved Foranstaltninger, der foretoges
 af Hensyn til Slutningen, navnlig Nedrivning,
 hvis de ikke havde assureret. Der blev endog-
 saa stillet Endringsforslag, som bestemt paape-
 gede, hvorfra en saadan Erstatning skulde gives
 dem, der ikke havde deres Eiendomme assure-
 rede, idet der blev henviist til Amtreparti-
 tionsfonden. Et saadant Endringsforslag var
 til Afstemning her i Thinget, men faldt med en